

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 26. Hæretici Colonienses.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII.

A. C. 1147.

§. XXVI.

*Hæretici Colonienses.**Analec̃t.*

tom. 3.

p. 452. ap.

Bern. to. 1.

p. 1487.

* Steintel-
denfis.

Sub idem tempus S. Bernardo Evervini Præpositi Steinfeldensis * in Westphalia, Ordinis Præmonstratensis, epistola redditur, in qua certiolem faciebat, Coloniæ ante breve tempus quosdam Hæreticos fuisse deprehensos, quorum duo, videlicet eorum Episcopus ipsiusque socius a populo, invitatis Clericis, ad rogam damnati, ultimum supplicium mira constantia subiissent. *Istorum vero Hæresis, inquit, bujusmodi est. Dicunt, inter ipsos solos Ecclesiam existere; quod soli, vestigia Jesu Christi sequentes, vitam Apostolice instituerent, & nihil in hoc mundo possiderent. Vos autem, inquiunt, Bonis terrestribus ita affixi estis, ut illi quoque, qui inter vos perfectissimi habentur, Monachi & Canonici Regulares, Bona propria communi dominio teneant. Nos sumus Jesu Christi pauperes, errantes, & de civitate in civitatem fugientes, sicut oves in medio luporum, cum Apostolis & Martyribus persecutionem patientes, quamvis tota vita nostra vacemus jejuniis, abstinentiæ, orationi, & labori, quo diu noctuque ad comparanda nobis necessaria atterimur.*

Tum Evervinus sic profequitur: *Non comedunt lactaria, nec quodcunque ex utrius-*

utriusque sexus conjunctione originem ^{Sæcul. XII.}
 trahit. Celant suam Doctrinam de Sa- ^{A.C. 1147.}
 cramentis; nihilominus tamen coram no-
 bis confessi sunt, quod, quotiescunque ali-
 mentum accipiunt, putent, se per vir-
 tutem Orationis Dominicæ conficere cor-
 pus & Sanguinem Jesu Christi, ut eo
 nutriantur, cum ipsi sint membra & Cor-
 pus Jesu Christi. Dicunt, Sacramenta
 nostra nihil esse nisi umbram & traditio-
 nem humanam. Illud quoque confessi sunt,
 quod præter Baptismum aquæ, credant
 se etiam per ignem & Spiritum Sanctum
 suos baptizare, atque hunc Baptismum
 per impositionem manuum conferri. Hoc
 ritu apud ipsos ex Ordine Auditorum ad
 Ordinem Credentium transitur, & de-
 inde ad Ordinem Electorum per eorum-
 dem Baptismum; nam noster Baptismus
 ipsis in nullo pretio est. Damnant Ma-
 trimonium; qua autem causa, qua ratione
 permoti legitimas nuptias rejiciant, ex
 iis exprimere non potui, sive id aliis pa-
 lam facere ipsos pudeat, sive ipsi causam
 ignorent.

Alii præterea patriam nostram in-
 festant Hæretici, quibus nulla in re con-
 venit cum prioribus; quippe eorum di-
 scordia causa fuit, quod & hos & alios
 falsa docere deprehenderimus. Hi autem
 posteriores dicunt; super Altare Corpus
 Jesu Christi neutiquam confici, quod nulli
 amplius

Sæcul. XII.
A.C. 1147.

Apostolici
Hæretici.

amplius Sacerdotes consecrati in Ecclesia existant. Quandoquidem, ajunt, Romani Pontifices, negotiis sæcularibus impliciti, potestatem suam amiserunt, eamque Archiepiscopis & Episcopis communicare non potuerunt, qui & ipsi vitam sæcularem degentes, nequeunt alios consecrare. Ita Sacerdotium ex Ecclesia tollunt, aut in solo prædicationis ministerio constituunt. Rejiciunt Sacramenta solo Baptismo excepto; quin etiam hunc solis adultis conferunt. Damnant nuptias, nisi inter adolescentes utriusque sexus virgines initas. In oratione Sanctorum in cælo nullam fiduciam ponunt, dicuntque, jejunia aliaque macerationis opera nec justis nec peccatoribus esse necessaria. Omnes ritus Ecclesiasticos, a Jesu Christo & Apostolis non institutos, superstitiosos putant. Negant purgatorium, sicque preces & oblationes pro mortuis abrogant.

Tum Evervinus S. Bernardum ad hos errores Scripto refutandos excitat, & subjungit: Qui ex eis ad Ecclesiæ sinum redierunt, dixerunt nobis, magnam fratrum suorum multitudinem in toto ferme mundo existere, quin etiam non paucos ex Clericis & monachis nostris. Qui vero flammis consumti sunt, in causæ suæ defensionem afferebant, Hæresim istam a tempore Martyrum in Græcia & in aliis
Regioni-

Regionibus latuisse. Quidam eorum Pa-
 pam babent, alii nec Papam nostrum nec
 quemquam alium reverentur. Aposto-
 licos se ipsos nominant, & secum mulieres
 circumducunt, easque affirmant esse con-
 tinentes, exemplo illarum feminarum,
 quæ proficiscentes Apostolos sequebantur.
 Ex hac narratione dispicimus, Hæreticos
 hos Colonenses Manichæos fuisse, qua-
 les erant Epusenses & Antwerpienses,
 quorum suo loco meminimus.

S. Bernardus, ut aliquid Evervini
 precibus daret, dum Canticorum ex-
 plicationem prosequitur, duos Sermo-
 nes in hos Hæreticos direxit. Primo,
 in eorum nequitiam invehitur, cum soler-
 tissime se occultarent, atque ut laterent
 securius, perjurium adhibere non dubi-
 tarent, illi ipsi, qui omne juramenti ge-
 nus damnarent. *Magis nocet, inquit,
 Pseudo-Catholicus quam manifestus Hæ-
 reticus.* Et postquam istorum Hypocrisin
 castigavit, qui Boni videri in fide & in
 moribus cupiebant, illud acriter expo-
 brat, quod mulieres circumducerent, quæ
 nec uxores ipsorum erant, nec propin-
 quæ, & ostendit, quod etiam si hæ ju-
 venculæ castissimæ essent, quod earum
 custodes scilicet jactabant, nihilominus
 peccatum scandali neutiquam abfutu-
 rum. *Ceterum, inquit, homines rustici
 sunt, & literarum ignari, qui non viros
 sed*

Sæcul. XII.
 A. C. 1147.

Sup.
 L. LXVII.
 §. 29.

Serm. 65.

Sæcul. XII.
A.C. 1147.

*sed tantum feminas, quibus ipsi earum
Magistri nibilo sapientiores sunt, decipere
possunt. Nihil novi ab iis proferrri audiui,
nisi antiquorum Hæreticorum nenas,
jam sæpe diuque examini subjectas & a
nostris Doctoribus confutatas (*).*

Serm. 66.

1. Tim. 4. 3.

In sequente sermone S. Bernardus docet, hos Hæreticos illos esse, quos S. Paulus venturos prædixit, Hypocritas, prohibentes nubere, & abstinere a cibis, quos Deus creavit ad percipiendum cum gratiarum actione. *Tolle de Ecclesia, inquit, honorabile connubium, nonnereples eam concubinariis, incestuosis, impudicis, mollibus, & quocunque abominando libidinantium genere? Elige ergo utrumlibet, & dic aut universa hæc monstra hominum salvari, aut numerum Salvandorum ad paucos continentes redige.* Illos deinde S. Pater oppugnat, qui inter solos Virgines matrimonium contrahi posse somniabant ex auctoritate S. Pauli, concedentis viduis, ut secundo nubant, quin imo, si quædam adjuncta id suadeant, eas matrimonium inire jubentis (**). De abstinentia vero a carnibus

1. Cor. 7. 36.

(*) Quæ hic S. Bernardus sui ævi Hæreticis exprobrat, ita etiam nostræ ætatis Protestantibus congruunt, ut nihil magis.

(**) Verba S. Bernardi in hoc loco sunt sequentia: *Primos parentes, inquit Hæreticus,*
con-

bus ait: *Hinc quoque Hæreticos se probant, non quia abstinent, sed quia superstitiose abstinent. Nam & ego interdum abstineo, sed abstinentia mea satisfactio est pro peccatis meis. Num redarguimus Paulum, quod castigat corpus suum, & in servitutem redigit? Et infra: Si a præceptis Medicinæ hæc abstinentia proficiscitur, non reprehendimus curam corporis, si modo non nimia fuerit. Si abstinentia ex vitæ Spiritualis amore nascatur, virtutem approbamus, qua carnem domas, frenas libidinem; verum si ex Manichæorum insania ortum trahat, quamcumque Dei creaturam immundam dicentium, execror blasphemiam.*

Sæcul. XII.

A.C. 1147.

I. Tim. 5. 14.

I. Cor. 9. 27.

De Hæreti-

corum Er-

roribus.

S. Bernardus deinde probat, quod isti Hæretici perperam se ipsos Apostolicos & Sectam suam Ecclesiam dicant, cum

conjunxit Deus, quia Virgines ambo erant
 Quis tibi dixit propterea a Deo conjunctos, quia Virgines erant? an non Virgines erant? inquit. Erant sane, . . . quamquam ne hoc quidem nominatim dictum reperies, quod Virgines essent, quamvis essent. Sexuum expressa diversitas est non Virginitas, cum dictum est: Masculum & Feminam creavit eos. Gen. I. 27. Merito quidem. Non enim maritalis copula corporum requirit integritatem, sed Sexuum aptitudinem. Bene proinde ipsam instituens Spiritus Sanctus Sexum expressit & Virginitatem tacuit.

Sæcul. XII. cum pauci essent & occulti, at e contrario Ecclesia per totum terratum orbem diffusa & semper visibilis sit. Alios quoque eorum errores de Baptismo parvulorum, de Purgatorio, de potestate Pastorum & Ministrorum Ecclesiæ, etiamsi peccatores sint, refutat. Dicit, nullam esse obstupescendi causam, quod Hæreticorum obstinatio Martyrum constantiam imitetur. Tandem accurate adeo ad omnia capita Epistolæ, ab Evervino scriptæ, respondet, ut, illam duobus hisce sermonibus conscribendis occasionem dedisse, exploratissimum fiat.

§. XXVII.

Cosmus Patriarcha Constantinopolitanus deponitur.

Catalog. Jus Gr. R. p. 302. Constantinopoli Cosmus Patriarcha, Hæresis Bogomilorum, quæ ab Apostolica non multum differebat, suspectus deponitur. Cosmi Antecessor Michael Oxites, anno millesimo centesimo quadragesimo sexto, dimisso Pontificatu, postquam in Cathedra Constantinopolitana annos duos & menses octo sedisset, ad suum Monasterium & Insulam Oxiam reversus est; ubi, in vestibulo Ecclesiæ prostratus, cervices suas omnium monachorum intrantium pedibus proculcandas exposuit, dicens, quot

Nicet. lib. 2. n. 3.